

Bezwaarschrift AMvB Dierwaardige Veehouderij

Consultatie betreffende de plannen inzake dierwaardige veehouderij

Met dit schrijven wil ik mijn ernstige zorgen uiten over de huidige plannen voor de veehouderij, waarbij ik mij in dit specifieke bezwaar vooral richt op de varkenshouderij. Deze plannen schieten op meerdere vlakken tekort en kunnen niet als 'dierwaardig' worden bestempeld. In veel gevallen gelden mijn bezwaren eveneens voor andere dier-intensieve sectoren, ook al worden ze hier niet specifiek beschreven.

Welke bezwaren heb ik concreet en welke problemen wil ik graag geadresseerd zien in goed landbouwbeleid:

1. Geen mogelijkheden tot uitloop – geen natuurlijk gedrag mogelijk

Het voorstel voorziet niet in enige vorm van uitloop naar buiten. Daarmee wordt een fundamentele voorwaarde voor dierwaardig leven genegeerd: de mogelijkheid voor varkens om natuurlijk gedrag te vertonen, zoals wroeten, snuffelen, zonnen en sociaal contact in de open lucht. Varkens zijn intelligente, actieve dieren met een sterke behoefte aan afwisseling en stimulatie. Een leven zonder daglicht en frisse lucht is eenvoudigweg niet dierwaardig.

2. Kraamkooien – nog minstens 15 jaar opsluiting van moedervarkens

Hoewel u voorstelt het gebruik van kraamkooien op termijn af te bouwen, blijft de praktijk nog zeker 15 jaar toegestaan. Dat is een onacceptabel lange overgangsperiode.

Kraamkooien beperken de bewegingsvrijheid van zeugen tot het absolute minimum, wat leidt tot lichamelijke klachten, stress en gedragsstoornissen. Dit is schadelijk voor zowel de moederdieren als hun biggen, die geen normale moeder-kindinteractie kunnen ervaren.

3. Te vroege speenleeftijd – schadelijk voor ontwikkeling biggen

Het blijft toegestaan om biggen op zeer jonge leeftijd – vaak al na drie à vier weken – van hun moeder te scheiden. Dit leidt tot verhoogde stress, gedragsproblemen, spijsverteringsklachten en verminderde weerstand. Het wetenschappelijk bewijs is overtuigend: langer bij de moeder blijven ondersteunt een gezondere ontwikkeling, beter gedrag en minder medicatiegebruik.

4. Onvoldoende ruimte – cosmetische aanpassing zonder wezenlijke verbetering

De voorgestelde minimale verruiming van 0,1 m² per varken is volstrekt ontoereikend. Dit

leidt niet tot wezenlijke verbeteringen in welzijn. Varkens hebben ruimte nodig om te spelen, te rusten, te vluchten, te verkennen en sociaal gedrag te vertonen. De Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid (EFSA) heeft recent gesteld dat veel meer leefruimte noodzakelijk is om aan elementaire welzijnsbehoeften te voldoen.

5. Slechte luchtkwaliteit – gezondheid structureel in het gedrang

De normen voor luchtkwaliteit in stallen blijven onveranderd onder de maat. Met als gevolg chronische gezondheidsproblemen bij varkens, zoals luchtwegaandoeningen en oogirritaties. Ook voor de boer(in), omwonenden en dierenartsen is dit een risico. Lagere maximale waarden voor ammoniak, fijnstof en CO₂ zijn noodzakelijk voor het waarborgen van gezondheid en welzijn van mens en dier.

6. Gemiste maatschappelijke kans – groeiende steun voor echte verandering

Uit talrijke opiniepeilingen en maatschappelijke signalen blijkt dat een meerderheid van de bevolking meer belang hecht aan dierenwelzijn. De huidige plannen gaan voorbij aan deze maatschappelijke wens. Dierwaardige veehouderij is geen vrijblijvende ambitie meer, maar een breed gedragen noodzaak.

7. Ecologische en ethische verantwoordelijkheid

Dierwaardige veehouderij hangt nauw samen met duurzaamheid. Onnatuurlijke leefomstandigheden, overbezetting en hoge stressniveaus leiden tot meer antibioticagebruik en een grotere ecologische voetafdruk. Een werkelijk dierwaardige sector draagt niet alleen bij aan het welzijn van dieren, maar ook aan volksgezondheid, natuurherstel en klimaatdoelen.

Conclusie

De gemaakte plannen voldoen niet aan de minimeisen van dierwaardigheid. Een toekomstbestendige veehouderij vereist échte hervormingen: uitloop naar buiten, afschaffing van kraamkooien binnen redelijke termijn (uiterlijk vijf jaar), ruime stallen, schone lucht, verlengde zoogperiodes en een algehele herziening van onze omgang met dieren als levende wezens met intrinsieke waarde.

Ik vraag u dan ook met klem om het beleid in lijn te brengen met de ethische, wetenschappelijke én maatschappelijke eisen van deze tijd.